

BRÝLE

autor: Kateřina Lužná

Tady jsme! Haló! Tam ne! Ne, na záchodě taky ne! Ani v ledničce, tam jsme si udělaly výlet minulý týden! Pobyt nic moc, zima jako v psírně! No tak, tady, na stole, pod novinama! Juhú!! Do střepu, je pryč. Nemůže na nás dávat trochu pozor? Nemůže. Proč taky, že. Na co koneckonců potřebuje brýle na čtení? Je spisovatel, číst nepotřebuje, stačí mu psát.

Hlava dřavá. Nejen že nás každou chvíli někam zašantročí, ale navíc se vůbec nestará. Nepečuje! Nožičky máme celé okousané, zamatlané jsme jak fritovací hrnec a viklá se nám šroubek! Jestli zase vypadne sklíčko, tak to bude nadělení. Když se uvolnilo posledně, šroubek ztratil a nás slepil izolepou. Izolepou! Viděl to kdy svět? Jsme brýle a ne vánoční balíček, ty sklerotiku!

Pro pět ran do optiky, jde sem pes. Psssst!!! Tichoučko, tichoulinko, piánko... Zas by nás mohl popadnout a strašně zaslíntat a hrozně zasmradit a někam zahrabat... Před měsícem nás zavrtil do květináče, prasák jeden. Psssst... Uf, je pryč. Až se nám opotila skla.

A hele, mistr je zpátky. Tak co, druhé kolo? Samá voda, samá voda... Ne, v odpadkovém koši nejsme, tams nás ještě nestrčil, ale neboj, není všem dnům konec, jednou se ti to určitě podaří! Přihořívá, přihořívá... Hoří! Našel jsi nás, sláva! Tak, ale teď chceme umýt. A hned!